

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Csp/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123208135
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6123208135.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený Remedium Legal, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739 proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXXX XXX/17, XXX XX Slovenská Ľupča, zastúpenej Centrum správnej pomoci Košice, so sídlom Tomášikova 147/3, Košice, IČO: 51 847 124, o zaplatenie 5.359,13 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

II. Žalovaná má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je žalobca povinný zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručanou súdu dňa 12. 01. 2023, domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 5.359,13 Eur s príslušenstvom titulom nesplatenej časti poskytnutého úveru a náhrady trov konania. Tvrdil, že na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 13. 11. 2020 medzi postupcom Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 (ďalej len „postupca“ alebo „právny predchodca“) a žalobcom, postúpil na neho postupca pohľadávku voči žalovanej. Uviedol, že postupca uzatvoril so žalovanou v zmysle zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov dňa 31. 08. 2017 zmluvu č.409336411310817 (ďalej „zmluva“), ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej „VOP“). Záznam o podpise zmluvy žalovanou, ktorý pochádza z internetového systému postupcu predložil so žalobou. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanej úver za nasledovných podmienok: výška úveru 11.970 Eur, druh úveru bezúčelový, typ a výška úrokovej sadzby fixná 10,40 % p.a., spôsob poskytnutia úveru – jednorazovo dňa 04. 09. 2017, výška splátky a splatnosť 193,40 Eur mesačne k 25. dňu v mesiaci, splatnosť prvej splátky 25. 09. 2017, splatnosť úrokov a poplatkov mesačne ku dňu splatnosti splátky v kalendárnom mesiaci, počet splátok 96, konečná splatnosť úveru 25.08.2025, RPMN 11,15 %, priemerná RPMN 8,96 %, celková čiastka spojená s úverom 17.754,90 Eur. Žalovaná napriek opakovaným výzvam postupcu, ktorý ju v súlade s § 53 ods. 9 OZ upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bola súčasne upozornená v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami zmluvy a ust. § 53 ods. 9 OZ k 12. 02. 2020 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia pohľadávky ako aj ku dňu podania žaloby (žalovaná po postúpení nič neuhradila) predstavovala sumu 5.359,13 Eur, z toho neuhradená istina 1.148,96 Eur,

riadny úrok 3.172,33 Eur, úrok z omeškania 1.033,84 Eur, poplatky 4,- Eur. Z dlžnej istiny si žalobca uplatňuje úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ vo výške 5 % ročne od 04. 03. 2022, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky, do zaplatenia.

2. Žalovaná neuznáva uplatnený nárok žalobcu čo do dôvodu a výšky a navrhuje žalobu zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodnú.

3. Žalovaná nepopiera, že s právnym predchodcom žalobcu uzatvorila zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ (ďalej „zmluva“), na základe ktorej čerpala peňažné prostriedky. Popiera však tvrdenie žalobcu, že výška jej dlhu zo zmluvy je 5.359,13 Eur s príslušenstvom. Má za to, že v zmluve je nesprávne uvedený údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z. (uvedená je suma 11.970,- Eur, ktorá zahŕňa aj poplatok za poskytnutie úveru 119,70 Eur stiahnutý žalovanej z poskytnutej sumy, teda reálne jej bolo vyplatených 11.850,30 Eur), v dôsledku čoho je úver bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. V tejto súvislosti žalovaná poukázala na rozsudok Súdneho dvora z 21. apríla 2016 vo veci C-377/14 a rozsudok NS SR z 30. júna 2022 sp. zn. 9Cdo/287/2021 podľa ktorého „celkovú výšku spotrebiteľského úveru podľa § 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z. z. predstavuje suma finančných prostriedkov reálne poskytnutá spotrebiteľovi veriteľom. Poplatok za poskytnutie úveru zrazený z istiny hneď pri uzavretí zmluvy nemožno zahrnúť do celkovej výšky spotrebiteľského úveru.“

4. Žalovaná má tiež za to, že žalobca nijako nepreukázal a teda neunesol dôkazné bremeno, že dostatočne posúdil bonitu žalovanej pred poskytnutím úveru. Nepreukázal, že mal k dispozícii akékoľvek resp. všetky relevantné údaje o výške celkového objemu príjmov a výdavkov žalovanej. Porušenie povinnosti, resp. hrubé porušenie povinnosti veriteľa s odbornou starostlivosťou skúmať bonitu spotrebiteľa vyplývajúcej z § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. má za následok, okrem bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o úvere aj to, že veriteľ nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru (§ 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.)

5. Ďalej žalovaná namieta, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, čo sa týka splnenia podmienok na platné zosplatenie úveru v súlade s § 53 ods. 9 v spojení s § 565 veta druhá Občianskeho zákonníka. Tvrdí, že v čase upozornenia na možnosť zosplatenia 07. 01. 2020 nebola v omeškaní viac ako 3 mesiace, meškala so splátkou splatnou dňa 25.10.2019 a to 74 dní, preto tretia upomienka – pokus o zmier nemôže byť považovaná ako upozornenie na uplatnenie práva na zosplatenie. Podľa žalovanej žalobca nepreukázal, že jej bola doručená alebo doručovaná kvalifikovaná výzva pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru (poštový podací hárok so sledovaním zásielky nepreukazuje doručenie – viď závery k rozsudku Krajského súdu Košice sp. zn. 6CoCsp/34/2021 z 31.05. 2022 a rozsudku NS SR sp. zn. 5Cdo/36/2020 z 15.12.2020, podľa ktorých hodnoverným preukázaním doručenia listín je doručienka podpísaná adresátom alebo vrátená obálka ako nedoručená. Ak nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, nemohol veriteľ postúpiť pohľadávku, ktorá nebola ešte v celosti splatná na žalobcu s poukazom na § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. a z tohto dôvodu nemôže byť žalobca aktívne vecne legitimovaný.

6. Žalovaná ďalej uviedla, že žalobcovi resp. jeho právnemu predchodcovi zaplatila 13.197,94 Eur v zmysle prehľadu splátok predloženého žalobcom k žalobe a právny predchodca žalobcu jej reálne požičal 11.850,30 Eur a teda nárok žalobcu už len za predpokladu, že úver je bezúročný a bez poplatkov, nemôže byť dôvodný.

7. Žalobca v replike navrhol, aby súd jeho žalobe vyhovel, nakoľko sa námietkami žalovanej nestotožňuje.

8. Žalobca k námietke žalovanej, že v zmluve je nesprávne uvedený údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru 11.970 Eur (z dôvodu úhrady poplatku za poskytnutie úveru 119,70 Eur jej bola poskytnutá suma 11.850,30 Eur) uviedol, že žalovaná si v časti I ods. 2 zmluvy zvolila ako formu splácania úveru inkaso z účtu uvedeného v záhlaví zmluvy. V zmysle čl. IV bod 2 Obchodných podmienok je dlžník oprávnený splácať úver inkasom z bežného účtu dlžníka vedeného vo VÚB, a.s. z účtu v inej banke, alebo iným bezhotovostným alebo hotovostným spôsobom. Z priloženej platobnej histórie vyplýva, že dňa 04. 09. 2017 boli žalovanej vyplatené prostriedky vo výške 11.970,- Eur a v súlade s vyššie uvedeným účtovaný poplatok za poskytnutie úveru, následne uhradený

z prostriedkov na inkasnom účte. Žalobca má za to, že dojednanie úhrady poplatku za poskytnutie úveru z inkasného účtu nie je neprijateľnou podmienkou, ktorá by zakladala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Práve naopak, treba ho považovať za individuálne dojednané, nakoľko si tento spôsob úhrady vybrala žalovaná, pričom mala možnosť inej voľby. V tomto smere poukázal na rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 13Csp/23/2019-245 zo dňa 08. 06. 2021, ktorý bol ako vecne správny potvrdený rozsudkom Krajského súdu Trenčín, č.k. 27CoCsp/40/2021- 262 zo dňa 29. 09. 2021. Vzhľadom na uvedené úver nie je možné sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou.

9. Pokiaľ ide o skúmanie bonity žalovanej pred poskytnutím úveru, veriteľ posúdil príjmy, výdavky a taktiež nahliadol do príslušného registra, preto určite nemožno hovoriť o hrubom porušení povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. V tomto prípade sa jednalo o predschválenú ponuku. Odhadovaná výška príjmov bola stanovená na základe obrátov na bežnom účte žalovanej, v sume 1.550,20 Eur mesačne. Informácia o výdavkoch: splátky existujúcich splátkových úverov 438,- Eur, splátka stavebného sporenia 341,- Eur, splátky existujúcich nesplátkových úverov vypočítané ako 3 % z úverového rámca 21,30 Eur (úverový rámec 710,- Eur) overené dopytom do Spoločného registra bankových informácií (SRBI), životné minimum 199,48 Eur. Ukazovateľ schopnosti splácať (disponibilný zostatok 204,59 Eur) $1550,20 - 438 - 341 - 21,30 - 199,48 = 550,42$ Eur. Splátka poskytnutého úveru je nižšia ako disponibilný zostatok, teda podmienka primárnej návratnosti z disponibilných príjmov klienta bola splnená. Ak veriteľ skúmal bonitu aspoň jedným zo spôsobov podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. (tak ako v tomto prípade), nemohlo dôjsť k hrubému porušeniu povinností podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.

10. Žalobca sa nestotožnil ani s námietkou o neúčinnom predčasnom zosplatnení úveru. Žalovaná bola povinná splácať úver formou pravidelných mesačných splátok splatných do 25. dňa v mesiaci s prvou splátkou splatnou 25. 09. 2017. Do dňa 07.01.2020 (tretia upomienka) bola žalovaná povinná uhradiť 28 mesačných splátok splatných od 25. 09. 2017 do 25. 12. 2019, uhradila len 19, teda ku dňu 07. 01. 2020 bola v omeškaní 9 mesačných splátok. V súvislosti s doručením výzvy zo dňa 07. 01. 2020 žalobca uviedol, že na okraji predloženého podacieho hárku sa nachádza kód, z ktorého vyplýva dátum 2020/01/07 ako aj označenie odoslaných listín UPOMIE3 = tretia upomienka. V rámci tohto podacieho hárku boli hromadne odoslané tretie upomienky vystavené dňa 07. 01. 2020 viacerým dlžníkom. V zmysle predloženého potvrdenia o doručení zo systému sledovania zásielok Slovenskej pošty, a.s., ktorý je verejne dostupný, bola tretia upomienka žalovanej odoslaná dňa 08. 01. 2020 a doručená dňa 14. 01. 2020.

11. Žalobca tiež uviedol, že žalovaná čerpala prostriedky vo výške 11.970,- Eur, pričom z celkovej čiastky, ktorú sa zaviazala na úver splatiť (17.754,90 Eur) uhradila 13.308,14 Eur /viac ako tvrdila žalovaná/.

12. Žalovaná v duplike zotrvala na svojich predošlých argumentoch, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov a zároveň nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a z tohto dôvodu žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný. Ohľadom skúmania bonity doplnila, že žalobca vo vyjadrení tvrdí, že odhadovaná výška jej príjmov bola stanovená na základe obrátov na bežnom účte žalovanej a to v sume 1.550,20 Eur. Toto svoje tvrdenie nijakým spôsobom nepreukázal a výška príjmu žalovanej nie je uvedená v žiadnej predzmluvnej alebo zmluvnej dokumentácii. V žiadosti o flexipôžičku žalovaná uviedla, že jej hlavný zamestnanecký pomer je živnostník. Vzhľadom na uvedené má žalovaná za to, že eventuálne kreditné obraty na účte fyzickej osoby živnostníka sa v žiadnom prípade nemôžu stotožňovať s reálnou výškou čistého príjmu žalovanej. Pritom jedným zo základných parametrov posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver v zmysle § 7 ods. 1 a § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch je príjem spotrebiteľa. Z vyjadrenia žalobcu tiež vyplýva, že jediným parametrom, ktorý právny predchodca žalobcu mal pri posudzovaní schopnosti žalovanej splácať predmetný spotrebiteľský úver je údaj z úverového registra, z ktorého vyplývajú splátky existujúcich úverov žalovanej vo výške 779 Eur mesačne pri zostatku objemu úverov 63.529,- Eur. O ďalšie pravidelné mesačné výdavky žalovanej sa právny predchodca žalobcu nezaujímal.

13. Súd pojednával dňa 03. 10. 2023 v neprítomnosti žalovanej a jej zástupcu v súlade s § 180 CSP. Vykonal dokazovania oboznámením sa s predloženými dôkazmi a to rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13. 11. 2020 s prílohou, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 17.03.2022, pokusom o zmier s podacím hárkom, zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru

„Flexipôžička, záznamom o podpise zmluvy žalovanou, spotrebiteľskou rozhodcovskou zmluvou, všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a.s. na poskytovanie spotrebiteľských úverov fyzickým osobám – občanom /ďalej VOP/, všeobecnými poisťovacími podmienkami pre poistenie schopnosti splácať spotrebiteľský úver, európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, základnou informáciou o dôležitých zmluvných podmienkach poistenia schopnosti splácať úver, žiadosťou o flexipôžičku – bezúčelová, cenníkom VÚB, a.s., výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom, treťou upomienkou – pokus o zmier zo dňa 07.01.2020 s dokladom o doručení - printscreen sledovania zásielky Slovenská pošta, a.s., výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 12. 02. 2020 s doručenkou, platobnou históriou, SRBI – dopyt, špecifikáciou postúpenej pohľadávky, písomnými vyjadreniami zástupcov sporových strán, výsluchom právneho zástupcu žalobcu, pričom iné návrhy na dokazovanie neboli a zistil tento skutkový stav:

14. Na základe žiadosti žalovanej o flexipôžičku zo dňa 31. 08. 2017 právny predchodca žalobcu / Všeobecná úverová banka, a.s./ ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 31. 08. 2017 zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ (ďalej „zmluva“), na základe ktorej bol dlžníkovi poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver s nasledovnými podmienkami: výška úveru 11.970,- Eur, lehota splatnosti 96 mesiacov, typ a výška úrokovej sadzby fixná počas celej lehoty splatnosti /po zľave/ 10,40 % p. a., čerpanie úveru jednorázovo dňa 04. 09. 2017, 96 splátok á 193,40 Eur mesačne (z toho 9,70 Eur poistné), termín konečnej splatnosti 25.08.2025, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 17.754,90 Eur, RPMN 11,15 %, priemerná RPMN 8,96 %. Podľa čl. I bod 7 zmluvy poplatok za poskytnutie úveru je 119,70 Eur a je splatný najneskôr ku dňu prvého čerpania úveru.

15. Podľa čl. I bod 5 písm. b/ zmluvy v prípade nesplácania úveru je banka oprávnená v súlade s Obchodnými podmienkami vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru, ak je dlžník v omeškaní s úhradou viac než dvoch splátok alebo jednej splátky počas obdobia dlhšieho než 3 mesiace a bol na ich zaplatenie písomne vyzvaný.

16. Z platobnej histórie vyplýva, že žalovaná čerpala úver vo výške 11.970,- Eur dňa 04. 09. 2017. V rovnaký deň bol z týchto peňažných prostriedkov inkasom stiahnutý aj poplatok za poskytnutie úveru vo výške 119,70 Eur, teda reálne vyplatená suma 11.850,30 Eur. Žalovaná úver spočiatku riadne splácala, zaplatila 19 splátok do 25.09.2019, potom jej boli účtované poplatky za upomienky (1x 1,50 Eur, 3x 4 Eur), následne zaplatila 4800,- Eur dňa 14. 01. 2022 a 4700,- Eur dňa 18.01.2022, čo bola posledná úhrada. Sčítaním kreditným operácií na účte od 04. 09. 2017 do 18.01. 2022 spolu žalovaná uhradila (bez poplatku za poskytnutie úveru) 13.188,44 Eur (15x 193,40 Eur, 1x 9,70 Eur, 4x 193,06 Eur, 1x 1,50 Eur, 1x 4,- Eur, 1x 4700 Eur, 1x 4800 Eur). Pokiaľ žalobca vo vyjadrení zo dňa 26. 04. 2023 uviedol, že žalovaná uhradila spolu 13.308,14 Eur, v tejto sume je podľa špecifikácie postúpenej pohľadávky započítaný aj poplatok za poskytnutie úveru. Úhrady žalovanej boli započítané na istinu /10.821,04 Eur/, zmluvný úrok /2.216,40 Eur/, poplatky /125,20 Eur/ a poistenie /145,50 Eur/.

17. Treťou upomienkou zo dňa 07. 01. 2020 banka vyzvala žalovanú na okamžité zaplatenie dlžnej sumy 594,07 Eur /istina 154,04 Eur, úroky 435,83 Eur, úroky z omeškania 0,20 Eur, poplatky 4,- Eur/. V opačnom prípade bude požadovať vrátenie celej poskytnutej sumy úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti. Žalobca predložil podací hárok za účelom preukázania odoslania tejto listiny dňa 08.01. 2020 a printscreen zo stránky Slovenskej pošty, a.s. za účelom preukázania jej doručenia žalovanej dňa 14. 01. 2020.

18. Listom zo dňa 12. 02 2020 (č. I. 57 spisu) banka oznámila žalovanej, že v súlade s príslušnými ustanoveniami VOP a zmluvy o úvere vyhlásila predčasnú splatnosť úveru ku dňu 12. 02. 2020 a vyzvala žalovanú na úhradu zostatku úveru s príslušenstvom so zostatkom 11.266,26 Eur v lehote 7 dní odo dňa doručenia tejto výzvy. Podľa doručienky žalovaná prevzala list dňa 18. 02. 2020.

19. Žalobca ako postupník tvrdí, že pohľadávka, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporového konania, mu bola postúpená na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13. 11. 2020 a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 03. 03. 2022 od postupcu VÚB, a.s. Podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, postúpená pohľadávka pozostávala z istiny 1.148,96 Eur, úrokov 3.172,33 Eur, úrokov z omeškania 1.033,84 Eur, poplatkov 4,- Eur. Postúpenie pohľadávky postupca oznámil žalovanej listom zo dňa 17. 03. 2022 bez dokladu o doručení žalovanej. V rovnaký deň právny zástupca žalobcu zaslal žalovanej pred podaním žaloby pokus o zmier.

20. Žalovaná suma 5.359,13 Eur pozostáva z dlžnej istiny 1.148,96 Eur, poplatkov 4,- Eur, zmluvných úrokov 3.172,33 Eur, úroku z omeškania do zosplatnenia 0,09 Eur, a úroku z omeškania po zosplatnení z istiny do 02.03.2022 vo výške 1.033,75 Eur. Uvedené zodpovedá prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok, nakoľko žalovaná po postúpení pohľadávky nevykonala žiadne úhrady.

21. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

22. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

23. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 30.04.2018 (ďalej v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy), veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

24. Podľa § 7 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získavať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

25. Podľa § 7 ods. 16 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

26. Podľa § 7 ods. 17 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 30. 04. 2018 vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

27. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

28. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a
- b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

29. Podľa § 7 ods. 20 zákona č. 129/2010 Z. z. na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

- a) čistý príjem spotrebiteľa,
- b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť,
- c) výška splátky spotrebiteľského úveru a
- d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

30. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

31. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

32. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

33. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

34. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

35. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

36. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

37. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (v znení účinnom v čase postúpenia) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

38. Podľa § 150 ods. 1 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

39. Podľa § 153 ods. 1 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

40. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia (§ 150 CSP) a jednak dôkaznú povinnosť. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Proces dokazovania je vybudovaný výlučne na princípe prejednacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa presúva na procesné strany (§ 185 CSP). Následky spojené s nespĺnením povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Aby strana mohla splniť svoju povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí najskôr splniť svoju povinnosť tvrdenia. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Neunesením dôkazného bremena sa pritom rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech.

42. Súd považoval za nesporné, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ (banka) a žalovaná ako dlžník uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z., keďže jej predmetom bolo dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov žalovanej vo forme úveru (§ 1 ods. 2 tohto zákona). Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti teda ako dodávateľ (§ 52 ods. 3 OZ) a žalovaná ako spotrebiteľ - fyzická osoba, keď nekonala pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (§ 53 ods. 4 OZ). Jedná sa teda o spotrebiteľský zmluvný vzťah v zmysle § 52 a nasl. OZ a spor z neho vyplývajúci je spotrebiteľský (§ 290 CSP). Taktiež nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej spotrebiteľský úver, ktorý žalovaná nesplácala riadne a včas v súlade so zmluvou.

43. Sporným v konaní zostala: a/ bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, b/ výška (existencia) dlhu, c/ skúmanie/neskúmanie bonity žalovanej v čase uzavretia zmluvy d/ platnosť predčasného zosplatenia, e/ aktívna vecná legitímácia žalobcu v spore.

44. Ad a/ Zásadné stanovisko vo vzťahu k otázke, čo tvorí celkovú výšku spotrebiteľského úveru, vyslovil Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 9Cdo/287/2021 zo dňa 30.06.2022 publikovanom v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 4/2022 pod č. 49, na ktoré poukázala aj žalovaná. Podľa tohto rozhodnutia, celkovú výšku spotrebiteľského úveru podľa § 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch predstavuje suma finančných prostriedkov reálne poskytnutá spotrebiteľovi veriteľom. Poplatok za poskytnutie úveru zrazený z istiny hneď pri uzavretí zmluvy nemožno zahrnúť do celkovej výšky spotrebiteľského úveru. Vykonaným dokazovaním (zmluvou a prehľadom platobnej histórie) mal súd preukázané, že žalovanej bol dňa 04. 09. 2017 poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 11.970,- Eur. Suma 119,70 Eur predstavujúca poplatok za poskytnutie úveru bola uhradená v rovnaký deň inkasom z účtu. Z uvedeného vyplýva, že právny predchodca žalobcu reálne poskytol žalovanej sumu ňou tvrdenú, t.j. 11.850,30 Eur a nie žalobcom tvrdenú sumu 11.970 Eur. Taktiež je nepochybné, že právny predchodca žalobcu nesprávne zahrnul do výšky spotrebiteľského úveru aj poplatok za jeho poskytnutie, hoci tento má charakter odmeny poskytovateľovi služby, preto ho treba považovať len za náklady spotrebiteľského úveru, čo je zrejmé z § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, podľa ktorého celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa rozumejú náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria ja poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečené záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok (rovnako Krajský súd Prešov v rozsudku s. zn. 7CoCsp/36/2022 zo dňa 24.04.2023). Súd teda na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že zmluva obsahuje nesprávny údaj podľa § 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 31. 12. 2017 a to celkovú výšku úveru, čo je potrebné posúdiť tak, akoby tento údaj v zmluve nebol uvedený vôbec, čo v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

45. Ad b/ Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru /viď vyššie/ by mala žalovaná vrátiť veriteľovi, resp. jeho právnomu nástupcovi len dlžnú istinu, po započítaní všetkých jej úhrad na istinu v zmysle § 566 ods. 2 OZ. Nakoľko žalovanej boli poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 11.850,30 Eur, pričom uhradila spolu 13.308,14 Eur /posledná úhrada dňa 18.01.2022/, teda viac ako čerpala, jej dlh zanikol k tomuto dňu splnením.

46. Ad c/ Súd z predložených listín nemal preukázané splnenie povinnosti veriteľa podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., t.j. skúmanie schopnosti splácať úver dlžníkom s odbornou starostlivosťou, v dôsledku čoho veriteľ nie je oprávnený žiadať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru (§ 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.). Ustanovenie § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. neobsahuje žiadnu výnimku zo zákonnej povinnosti veriteľa skúmať bonitu klienta v čase poskytovania úveru. V zmysle § 7 ods. 16 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy je veriteľ povinný vynaloženie odbornej starostlivosti hodnoverne preukázať, teda nielen tvrdiť. V zmluve ani v súvisiacich dokumentoch nie je údaj o príjme a celkových výdavkoch žalovanej. Zo zmluvy nevyplýva, že by k nej žalovaná nejaké doklady predkladala a ani žalobca v konaní nepredložil žiaden doklad, podľa ktorého skúmal a overil príjem žalovanej. To, že právny predchodca žalobcu vychádzal z odhadovanej výšky príjmov žalovanej stanovenej na základe obrátov na jej bežnom účte, a pri výdavkoch vychádzal zo spoločného registra bankových informácií (teda nezohľadnil celkové výdavky žalovanej – napr. na bývanie a pod.) v žiadnom prípade nemožno považovať za posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver s odbornou starostlivosťou. Podľa rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-449/13 z 18. decembra 2014 (CA Consumer Finance SA proti C. D. a spol.) článok 8 smernice 2008/48 ukladá veriteľovi povinnosť overiť úverovú bonitu spotrebiteľa, opierajúc sa o dostatočné informácie a neobmedzujúc sa iba na vyjadrenia spotrebiteľa, ktoré nie sú podložené. Poskytovateľ úveru nesie dôkazné bremeno ohľadom posúdenia úveru schopnosti spotrebiteľa na základe dostatočných informácií, pričom na informácie podané len spotrebiteľom sa môže spoliehať len vtedy, ak sú dostatočné a podložené dokladmi. Súd potom dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že by veriteľ postupoval s odbornou starostlivosťou pri posúdení schopnosti žalovanej splácať úver, preto nemohol žiadať predčasné zosplatenie úveru podľa § 11 ods. 2 vety prvej zákona č. 129/2010 Z.z. a ak sa tak stalo, takýto úkon veriteľa je pre rozpor so zákonom absolútne neplatný v zmysle § 39 OZ.

47. Ad d/ S poukazom na zákonnú sankciu absolútnej nemožnosti požadovať jednorazové zosplatenie úveru v zmysle § 11 ods. 2 vety prvej zákona č. 129/2010 (viď bod 46 odôvodnenia) bolo nadbytočné skúmať splnenie zákonných podmienok zosplatenia úveru v zmysle § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ, pretože ak by aj boli splnené, predčasné zosplatenie je neplatné s poukazom na § 39 OZ (viď rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 14CoCsp/13/2022- 173 zo dňa 29. 11. 2022).

48. Ad e/ Súd ďalej skúmal otázku aktívnej vecnej legitímácie. Predmetom konania je pohľadávka banky zo spotrebiteľského úveru, ktorá mala byť bankou postúpená na žalobcu. V tomto prípade teda aktívna vecná legitímácia žalobcu súvisí so splnením podmienok určených v § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. v spojení s § 53 ods. 9 OZ, § 565 OZ a § 92 ods. 8 zákona o bankách. Zákon č. 129/2010 Z. z. upravuje podmienky postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľského úveru v § 17 ods. 1, pričom jednou z podmienok je, že sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, t.j. taká pri ktorej bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ. Vzhľadom na termín konečnej splatnosti úveru dňa 25. 08. 2025 a skutočnosť, že pôvodný veriteľ nebol oprávnený žiadať predčasné splatenie úveru v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., nemohol postúpiť svoju pohľadávku z úveru v celosti (živý úver) inému subjektu s poukazom na § 17 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. a pokiaľ sa tak stalo, je zmluva o postúpení pohľadávok neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ pre rozpor so zákonom. Tiež vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a rozsah úhrad (započítaných na istinu), žalovaná splatila čerpané prostriedky pred postúpením pohľadávky (na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13. 11. 2020 a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 03.03.2022) t.j. nemohla byť platne postúpená neexistujúca pohľadávka.

49. Súd ďalej skúmal splnenie zákonných podmienok postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia“ (viď rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/162/2020 zo dňa 27.10.2021 – R 6/2022). Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba

pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/266/2020 z 31.03.2022 z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách vyplýva „režazec úkonov, ktoré musia byť naplnené, aby mohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky. Prvý takýto úkon je písomná výzva banky klientovi, že je v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Z obsahu oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti síce sekundárne vyplýva, že žalovaní sú pre prípad porušenia v omeškaní so splatením splátky úveru, ktorá trvá viac ako 3 mesiace, avšak primárne je predmetom tejto výzvy oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Obsah ustanovenia § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách predpokladá výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky, že je jej klient v omeškaní so splnením čo len časti svojho záväzku. Skrz spotrebiteľského charakteru dojednanej zmluvy o úvere nemožno prisvedčiť oznámeniu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru aj charakter výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách.“ Podľa uznesenia NS SR sp. zn. 4Cdo/75/2020 z 27. 10. 2022 ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá „výlučnú a samostatnú výzvu banky“. Krajský súd Banská Bystrica v rozsudku sp. zn. 11CoCsp/11/2023 zo dňa 24.08.2023 tiež dospel k záveru, že „ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá pre platné postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt osobitnú výzvu banky klientovi, že je v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku; touto výzvou nie je (nemôže byť) výzva banky podľa ust. § 53 ods. 9 OZ ani oznámenie o vyhlásení úveru za predčasne splatný; tieto predpoklad samostatnej výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách nespĺňajú.“ Vzhľadom na aktuálnu judikatúru a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal, že by sa do dispozičnej sféry žalovanej dostala písomná výzva banky pred postúpením na úhradu splatnej pohľadávky a že by žalovaná napriek písomnej výzve banky bol v omeškaní s plnením dlhšie ako 90 dní v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, pretože súdu žiadna osobitná výzva banky (nie je ňou tretia upomienka zo dňa 07. 01. 2020 ani výzva na predčasné splatenie zo dňa 12. 02. 2020) predložená nebola.

50. Z uvedených dôvodov súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácia žalobcu v celom rozsahu zamietol.

51. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP tak, že v spore úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v celom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie urobené v listinnej podobe je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov (dvojmo) inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa (§ 125 ods. 3 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pre súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.